

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 4

Ročník XII.

Duben 2006

Niterná povaha církve se vyjadřuje v trojím úkolu: zvěstování Božího slova (*kérygma – martyria*), slavení svátostí (*leitúrgia*), služba lásky – *caritas (diakonia)*. Jedná se o úkoly, které se vzájemně podmiňují a které od sebe nelze oddělovat. Charita není pro církve určitým druhem společensky prospěšné činnosti, kterou by mohla přenechat někomu jinému, protože patří k její vlastní povaze a představuje neodmyslitelný výraz její vlastní esence.

Církev je Boží rodinou ve světě. V této rodině nesmí být nikdo, kdo by trpěl kvůli nedostatku toho, co je pro život nezbytné. Zároveň však *caritas – agapé –* překračuje hranice církve. Podobenství o milosrdném Samaritánovi zůstává měřítkem, které ukládá univerzalitu lásky, kterou je třeba uplatňovat vůči potřebnému člověku, s nímž jsme se setkali „náhodou“ (srov. Lk 10,31), ať už je to kdokoli. Ačkoli zůstává v platnosti zmíněná univerzalita lásky, existuje také specificky církevní požadavek, totiž to, aby v církvi samotné jako v rodině žádný její příslušník netrpěl z důvodů nouze. Právě v tomto smyslu platí slova z listu Galatánům: „Dokud tedy máme ještě čas, prokazujeme dobro všem, ale zvláště těm, kdo vírou patří s námi do stejné rodiny.“ (Gal 6,10)

z encykliky papeže Benedikta XVI. Deus caritas est

SLOVO DUCHOVNÍHO

Průvody

Malé děti se batolí nebo lezou, starší běhají a skáčou radostí, dospělí spěchají a protože ti druzí jim překážejí, nevidí v nich už lidi, se kterými by se chtěli setkat, ale jen „věc, která překáží“.

Z naší chůze se dá vyčíst naše povaha i nálada, naše smýšlení. Známe chvat a běh, ale i vlečení se životem. Rozlišujeme krok vojenský a taneční. Volnou a přece energickou chůzi můžeme nazvat kráčením (event. důstojným kráčením). Spolubratra Jiřího M. nazval jeden mladík v Plzni „kráčeující klid“. Krásná chůze má svůj půvab a lze ji nazvat zbožnou, ba přímo bohoslužbou. Ve Starém zákoně je psáno o některých lidech „chodil s Bohem“ (Enoch, Noe) ve smyslu „žil“. Takovým chozením s Bohem mají být liturgické průvody (procesí). Známe je už z Exodu (putování pouští do zaslíbené země je předobrazem našeho putování do nebeského království). V 7. a 8. století po Kr. to byly průvody v liturgii z menšího kostela do místa bohoslužby (statia), zvláště v Římě; kající a prosebné průvody (na sv. Marka, o Křížových dnech, putování na poutní místa). Také při eucharistické bohoslužbě konáme průvody: vstup k oltáři, obětní průvod, průvod k přijetí Eucharistie. Průvody v některé dny církevního roku: Hromnice, Květná neděle, Zelený čtvrtek, velikonoční vigilie a eucharistický průvod o slavnosti Těla a Krve Páně.

Předměty, které při tom užíváme, církev žehná (svíce, ratolesti) – ty si pak odnášíme domů. Průvod není příležitostí k nedůstojnému předvádění a strkání se navzájem, ale může a má se stát modlitbou, společnou bohoslužbou; kráčením před Bohem s vědomím urozenosti dítěte Božího, vždyť Kristus žije v nás a můžeme ho projevit i formou své chůze stejně jako jindy stáním nebo klečením, společnou hlasitou modlitbou či zpěvem nebo ztišením.

Modlitba chůzí by měla mít kvalitu jednoty, pravdivosti, dobra a krásy – nejen při liturgii.

PS: Po ekumenické bohoslužbě před několika lety v našem kostele byli účastníci nadšeni (na rozdíl od těch pohoršených, kteří tam nebyli) vystoupením studentů taneční konzervatoře (na skladbu O bone Jesu). Liturgická slavnost má být totiž projevem celého člověka, duše i těla, a to nejen stáním a chůzí, ale třeba i tancem. V rané církvi tomu tak bylo, protože tanec je výrazem radosti. Později pro jeho spojení s pohanskými kultury byl z kostelů postupně vytlačen. Udržel se jen výjimečně (např. v Seville). Africká církev tanec vědomě užívá i dnes. Je doporučen pro bohoslužby mládeže a dětí; zvláště meditativní, který může být odpovědí na čtení Božího slova (viz. David). Nemá se však násilně zavádět do bohoslužby jako atrakce.

připravil br. Michal

Z FARNOSTI

Na Květnou neděli 9.4. bude mše sv. v 9:30 (nebude 9:00 a 10:15).
Slavnost zahájíme **v 9:30 žehnáním donesených ratolestí v ambitu.**

Odtud se průvod odebere do kostela ke společné bohoslužbě s pašijemi.

Mše svaté v 11:30 a v 18:00 budou jako obvykle.

br. Michal

Křížová cesta na Petříně

Na Květnou neděli 9. 4. v 15 hod. se sejdeme u prvního zastavení. Zveme děti i rodiče, mladé i starší. Pojdme rozjímat cestu Ježíše Krista, která byla i pro Něho tou nejdelší a nejtěžší.

Helena Podlahová

Setkání na Zelný čtvrtek

Stejně jako loni i letos se po obřadech sejdeme v Klubu, abychom ještě nějaký čas zůstali ve společenství. Spolu připravíme malé občerstvení (co doneseme), chvíli setrváme v rozhovoru, tichosti, modlitbě. Budeme mít také možnost adorovat v kapli Panny Marie Pasovské. Všechny Vás na setkání srdečně zvú.

Helena Podlahová

Farní výlet – zveme všechny nadšence procházek

KDY? V sobotu 8. 4. 2006 z nádraží Praha-Smíchov, odjezd vlaku v 9:53

SRAZ: u pokladen na nádraží Praha-Smíchov v 9:25

KAM: Trasa vede ze železniční zastávky Beroun-Popovice po žluté turistické značce (kus i po naučné stezce) přes Koukolovou horu, Kotýz, Koněprusy, lom na Kobyle, Kodu (s odbočkou na Kodskou jeskyni), do Srbska. Lze použít mapu KČT Okolí Prahy západ č. 36. Celková vzdálenost cesty je 11–12 km. (Není vhodné pro kočárky.)

CO s sebou: jídlo a pití dle vlastní potřeby, peníze na dopravu, kladívko na zkameněliny, vhodnou obuv, ochranu proti dešti, dobrou náladu a chuť si cestou něco zahrát.

Informace o spojích, cenách jízdenek a vstupenek, popř. další podrobnosti Vám ráda sdělí paní Kobrlová, tel.: 728 655 178.

manželé Kobrlovi

V květnu t. r. se opět uskuteční **pout' seniorů** do západních Čech. Již nyní se můžete přihlašovat u pana Kotlanda vždy v úterý a neděli dopoledne v Klubu. Podrobnosti příště, sledujte nástěnku.

M. Kotland

Ekumenické **setkání naší farnosti a evangelického sboru** od sv. Salvátora se uskuteční v sobotu 20. května 2006 jako každý rok v Hájku u Prahy. Těšíme se opět na společný program. Více příště.

Zdeněk Řeřicha

Farnost Panny Marie Sněžné spolu s manželi Radosovými
pořádají benefiční koncert

AVE MARIA

členů Státní opery Praha

ve prospěch dětské onkologie v Motole

v pondělí 24. dubna v 19:15 v kostele Panny Marie Sněžné

Vstupné dobrovolné

V prosinci 2004 se konal v našem kostele první benefiční koncert „AVE MARIA“ ve prospěch Kliniky dětské hematologie a onkologie v Motole. Naše farnost v tomto dobročinném projektu poskytuje chrámový prostor zdarma. Program koncertu zajišťuje pan J. J. Radosa s manželkou Danielou, členkou Státní opery Praha.

Máme možnost podpořit konkrétní koncert, a tak se spolupodílet na umenšení utrpení dětí ve vážné nemoci. Nenechme si zase ujít příležitost pomoci.

Ludmila Jirsová

Beseda na téma

Křesťan a volby

s kandidátkou KDU-ČSL PhDr. Markétou Koronthályovou
se bude konat

v úterý 25. dubna 19:19 hod. v Klubu

V letošním roce nás čekají v červnu volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a na podzim komunální volby – bude to tedy rok bohatý na politické události. Má se vůbec křesťan o politiku zajímat? Má do ní aktivně vstupovat? Má se účastnit voleb?

Myslím, že bychom jako křesťané neměli zůstat stranou, a proto jsem se rozhodla kandidovat v letošních volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, a to jako nečlenka strany na kandidátce KDU-ČSL, protože moje priority se v podstatě s prioritami této strany shodují. Pražská členská základna KDU-ČSL mě v primárních volbách v listopadu 2005 postavila na 4. místo své kandidátky pro nastávající parlamentní volby.

Ve volbách jde především o to, zda a jak budeme my křesťané ovlivňovat okolní svět nebo svět aby ovlivňoval nás. Nejsme-li spokojeni s tím, co vidíme kolem sebe, měli bychom se snažit to nějakým způsobem změnit. Na besedu Vás srdečně zvu.

PhDr. Markéta Koronthályová

Rozpis služeb při liturgii na velikonoční svátky

9. 4. 2006	Květná neděle	13. 4. 2006	Zelený čtvrtek
1. čtení	F. Jirsa	1. čtení	H. Podlahová
přímluvy	F. Suchá	přímluvy	manž. Koronthályovi
dary	manž. Jirsovi	dary	manž. Koronthályovi
15. 4. 2006	Bílá sobota	14. 4. 2006	Velký pátek
1. čtení	M. Koronthályová	1. čtení	V. Koronthály
2. čtení	E. Deuschová	2. čtení	ministrant
3. čtení	J. Petrus	16. 4. 2006	Zmrtvýchvstání Páně
4. čtení	B. Harmáčková	1. čtení	manž. Karlachovi
5. čtení	H. Podlahová	přímluvy	manž. Karlachovi
6. čtení	J. Paterová	dary	manž. Karlachovi
7. čtení	A. Tutrová	17. 4. 2006	Velikonoční pondělí
epištolu	L. Vorlová	1. čtení	F. Suchá
přímluvy	křtěnci	přímluvy	V. Vašků
dary	křtěnci	dary	manž. Vašků

Služba Božimu slovu při mši v neděli v 9 hod.

Milí čtenáři Božího slova, zkrátka Vy, kteří se na čtení Písma sv. při bohoslužbách v našem kostele podílíte. Ráda bych Vám všem poděkovala za to, jak zodpovědně přistupujete ke svěřenému úkolu. Pokud se Vám stane, že se nebudete moci zúčastnit mše sv., zavolejte (tel.: 602 424 653) raději dříve, abych mohla včas zajistit náhradník. Ne vždy se mohu ranní mše zúčastnit a situaci zachránit. Pro upřesnění organizace bych ráda sdělila, že rozpis „čtenářů“ visí pravidelně v zasklené nástěnce na nádvoří kostela, v zákristii, osobně dostáváte rozpis a všem, co máte možnost internetu, posílám ho v elektronické podobě.

Nakonec důležitá informace: oslovení „bratři“ je možné, a je doporučeno, doplnit na „bratři a sestry“. Je-li však oslovení „bratři“ uprostřed textu, je nepřijatelné toto oslovení jakkoli měnit.

Doporučuji všem podle možnosti zúčastnit se níže uvedeného „školení“.

Školení lektorů by mělo zaujmout všechny nás, kdo čteme při mši svaté.

Bude se konat v sobotu 22. 4. od 9:30-14:00 v Pastor. středisku sv. Vojtěcha v Dejvicích. Školení povede P. Mgr. Vladimír Málek. Součástí programu bude správný přednes biblických textů a liturgické předpisy pro přednášení Božího slova při liturgii a ve společenství.

Helena Podlahová

Hospodaření farnosti v roce 2005

Příjmy		Výdaje	
sbírky	851 160	zaměstnanci	620 441
pronájmy	394 970	odvody ze sbírek	375 646
tisk	187 505	služby	202 360
dary	67 365	tisk	190 305
ostatní příjmy	20 614	režie	147 746
		bohoslužebné výdaje	102 634
		ostatní výdaje	31 719
		dary	20 477
		život společenství	9 518
příjmy celkem	1 521 614	výdaje celkem	1 700 846

Příjmy

Největší část příjmů farnosti tvoří nedělní sbírky společně s peněží z pokladniček v kostele. Ze sbírek po odvodech zůstalo farnosti k dispozici 475 514 Kč.

Dalším velkým zdrojem příjmů byly v minulém roce pronájmy. Celoročně se pronajímala kaple sv. Jana Nepomuckého pro výstavy a prostory Klubu přes den pro výstavu hologramů a ve večerních hodinách a o víkendech pro různé akce. Několik měsíců byl pronajat kostel agentuře, která zde v odpoledních hodinách pořádala koncerty pro zahraniční turisty.

Výdaje

Největší část výdajů tvoří náklady na zaměstnance – farnost zaměstnává farní asistentku, paní, která má na starosti úklid kostela, kostelníka, účetní (na částečný úvazek) a správce Klubu. Platy faráře a farního vikáře jdou z diecéze a nejsou zahrnuty do účetnictví farnosti.

Část ze všech sbírek se odvádí diecézi, další část odváděná provincii bratří františkánů bude použita na větší opravy kostela. Účelové sbírky se odesílají celé. Služby obsahují náklady na elektřinu, telefon a poplašné zařízení, které je instalováno v kostele. Největší část příjmů a výdajů za tisk tvoří Katolický týdeník. K prodeji v kostele jsou dále nabízeny také františkánský měsíčník Poutník, farní zpravodaj Sněžka, Liturgické texty a další tiskoviny. Bohoslužebné výdaje zahrnují hostie, víno, svíčky, květiny.

Do režie jsou zahrnuty například drobné opravy, bankovní poplatky, úklidové prostředky, kancelářské potřeby, katechetické pomůcky a další běžné výdaje. Náklady na občerstvení na různé akce konané ve farnosti jsou v položce život společenství.

František Jirsa

Nový Prostor

Pamatujete si ještě na mladého muže prodávajícího v neděli dopoledne na nádvoří našeho kostela Nový Prostor? Již delší dobu tohoto prodejce u našeho kostela nevidíme. Nový Prostor je časopis, jehož prodejci jsou lidé v tíživé sociální situaci, většinou bezdomovci. Prodejci jsou registrovaní a z každého prodaného výtisku mají polovinu pro sebe. Více informací o časopise je možné získat na internetu www.novyprostor.cz. Bezdomovci jsou různí. Někteří žebrají u vchodu do kostela nebo i v kostele, někteří pěkně poděkují, když dostanou drobný peníz, jiní žebrají a nadávají, když nic nedostanou, někteří se snaží, často i úspěšně, vybrat peníze z pokladniček v kostele. Zmíněný prodejce je slušně oblečen, nežebra, ale prodává, časopis nevnučuje, ale nabízí, s každým zájemcem prohodí několik slov.

Na žebračky, kteří obtěžují lidi před vchodem do kostela občas, někdo zavolá policii, která je vyvede z nádvoří a domlouvá jim, aby se sem již nevraceli. Většina z žebračků se zase vrátí na svoje „rezervované“ místo. Ne tak prodejce Nového Prostoru. Když byl vyveden, vzal výzvu vážně a přestal se k nám vracet. Na posledním pracovním setkání farnosti se většina z nás shodla, že budeme rádi, když se na svoje místo v neděli dopoledne vrátí. Na prodejce nemáme žádný kontakt, ale třeba čte Sněženku a proto ho zkusíme pozvat touto cestou: **přijďte nám zase v neděli dopoledne prodávat Nový Prostor.**
Na shledanou se těší

František Jirsa

DOPORUČUJEME

Střed na okraji pořádá ve Farním klubu 6. 4. v 19:00 postní zastavení s Legendou Tři stromy pro malé i velké. Přijměte pozvání k naslouchání i vyobrazování, tázání i odpovídání, hledání i nacházení.

Ekologická sekce ČKA zve na úterý 18. 4. v 19:00 *do kostela Nejsvětějšího Salvátora* na ekumenickou bohoslužbu ke Dni Země, (kázání připravil prof. Heller), po bohoslužbě bude diskuse s PhDr. M. Hruškovou o stromech.

UKŽ pořádá v budově KTF, Thákurova 3, Praha 6, v učebně č. 1053 (1. p.) 19. 4. v 18:00 – přednášku „Tři ženské role v historii: Paní domu, reformátorka kléru, patronka misií“, přednáší: S. M. Terezie Zuzana Eisnerová, O.P.

Pastorační středisko sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6 pořádá přednášku 18. 4. v 9:30 Jak se dnes dívat na církvev – ThLic. Prokop Brož.

HUMOR VELIKONOČNÍ

Zasedání Velerady, Jeruzalém, Velký pátek asi roku 33 po Kr.

Kaifáš: „Josefe, tys půjčil těm galilejským svou vlastní hrobku?!“

Josef z Arimatie: „No jo, půjčil... Ale jenom na víkend!“

FARNÍ CHARITA

Pomoc Ukrajině

Situace u přátel na Ukrajině je stále příliš komplikovaná na to, abychom mohli sbírat oblečení a obuv a posílat je vlakem, jako jsme to dělali v minulých letech. Můžeme jim ale pomáhat finančně.

Unie katolických žen získala od Magistrátu hl. m. Prahy povolení vyhlásit veřejnou sbírku na charitativní účely (rozhodnutí č. MHMP/265617/2005 ze dne 15. 12. 2005). Proto na svém výročním sněmu dne 11. 2. 2006 vyhlásila sbírku na Ukrajinu na pomoc naší přátelské humanitární organizaci Živá rodina ve městě Bučač na západní Ukrajině.

Finanční prostředky na podporu této organizace budeme sbírat po celý rok. Budou použity na provoz humanitární jídelny, opravu a dobudování skladu a na pomoc vícedětným rodinám a starým lidem, kterým bude nakupováno obnošené oblečení a potraviny (případně i s donáškou do domu).

Peníze můžete buď nosit osobně do kanceláře UKŽ, Thákurova 3, Praha 6 (každý den kromě pondělí a pátku), kde jsou k dispozici i složenky, nebo posílat na konto Ukrajina, č. 194 008 2389 /0800 u České spořitelny.

V naší farnosti bude **sbírka na Ukrajinu v neděli 23. 4.** po každé mši sv.

Případní dárci mohou **nosit peníze také** do kanceláře farní charity ve středu v době úředních hodin, **9-12:30 a 13-17**. Všem dárcům srdečně děkuji.

Markéta Koronthálová

Něco málo slov o práci v charitě u kostela Panny Marie Sněžné

Odpověď na otázku, proč tak málo informuji o naší práci ve Sněžence, je velice jednoduchá. Prostě se nedostává času.

Práce organizační ale i v terénu jsou časově náročné, účetní výkazy a evidence nezbytné a pro tolik potřebná slova o tom, co vlastně děláme, se času nedostává. Potřeba klientů je při naší práci vždy prioritou – proto omluvte nedostatky v informovanosti.

V únoru odešel z řad zaměstnanců koordinátor dobrovolníků Mgr. Ondřích, který vyhrál konkurz na místo ředitele kulturního domu v Bechyni, ve svém předchozím bydlišti. Spolu s ním ukončila spolupráci i dobrovolnice Veronika, která pracovala v terénu. Napsala nám několik slov o své práci v naší FCH.

Henrieta Votíková

Moje dobrovolnická práce v projektu Máří

Jako dobrovolnice jsem se do projektu zapojila v období jeho zrození a dále v něm spolupracovala jako „terénní pracovník“ až do odchodu koordinátora Mgr. Ondřícha.

První impuls k tomu, abych se přidala k lidem, kteří se aktivně nasazují k vylepšení situace žen na okraji společnosti, byla v první řadě jedinečná možnost získání vzácné životní zkušenosti proniknutím do autentického prostředí minoritní skupiny bezdomovců a za druhé pak poznání projektu, který je jako jeden z mála zaměřen výhradně na pomoc ženám.

Během práce v terénu na Praze 1, kam jsme se ve dvojici vydávali tyto ženy přímo oslovovat a nabízet spolupráci s farní charitou u P. Marie Sněžné, jsem na vlastní oči viděla, jak početná je naše cílová skupina a tedy se zároveň utvrdila v přesvědčení, že projekt je skutečně na místě.

Když pak v důsledku naší propagace začaly ženy do farní charity skutečně přicházet, a to v nezanedbatelném počtu, a byla jim poskytnuta pomoc například odkázáním na kompetentní organizace ať už šlo o přespání, zařízení dokladů, vyhledání psychologické, psychiatrické či jiné lékařské pomoci nebo vyhledání vhodného pracovního místa, bylo zřejmé, že se v osobním životě té které ženy dějí konkrétní kroky k jejímu začlenění do systému fungující společnosti.

Ze své zkušenosti i osobních výpovědí bezdomovkyň je zřejmé, že organizací, či podobných projektů, které ženám na okraji společnosti jsou schopné nabídnout například nocleh, je stále velmi málo.

Za spolupráci a získání osobních zkušeností se ženami, kterým jsem dříve příliš nevěnovala pozornost, vděčím Henrietě, Čenkoví a Štěpánovi.

Veronika Malotínová, 21 let

CO NÁS ZAUJALO

Pozvání na výstavu

Ve Farním klubu jsem na nástěnce objevila oznámení výstavy *Mám rád Karla Čapka*, která se koná v Týnské literární kavárně, Týnská 6, Praha 1 a potrvá do 1. května 2006. Autorem obrázků je George Radojičič, kterého mnozí známe z nedělní „dětské“. Přejeme pěkný zážitek.

redakce

Odpuštění je následování

Odpuštění je aktem lásky, Kristovy lásky k nám. Slova, která z kříže pronesl ke svým katům – odpusť jim, neboť nevědí, co činí – jsou adresována nejen jim, ale všem, kdo se budou v budoucnu ke Kristu hlásit. Je to čin a jsou to slova, která nekonečně přesahují možnosti našeho chápání.

Odpuštění je vrcholnou formou následování Krista. Doporučení, nebo chcete-li příkazy, které dává svým učeníkům v horském kázání, jsou jednoznačné. Nesudte, abyste nebyli souzeni, odpouštějte, neboť neodpustíte-li, nebude odpuštěno ani Vám. Nezavrhuje a nebudete zavrženi: neboť jakou měrou měříte, takovou bude naměřeno i vám. Milujte své nepřátele a modlete

se za ty, kdo vás pronásledují. Jeho je pomsta, my máme odpouštět. Neboť jakou máme zásluhu, milujeme-li jen ty, kteří nás milují?

A protože Pán zná naší slabost (kterou tak často považujeme za sílu a přednost), klade odpuštění bližnímu jako podmínku pro budoucí odpuštění mně samému i v modlitbě Páně, Otčenáši. Odpuštění, které nám ukazuje Kristus, není polovičaté, není v něm žádné *ale*.

Chceme-li po Bohu, aby nevzpomínal na naše hříchy, musíme sami činit totéž, nevzpomínat na provinění těch, kteří ublížili nám. Naopak, máme se za ně modlit. Neodpouštíme proto, abychom si přitom dobře pamatovali to, čím nám ten či onen v životě ublížil, nehledě na velkou pravděpodobnost subjektivnosti našeho hodnocení, nýbrž proto, abychom přijali toho, jemuž jsme odpustili, opět s čistým srdcem a bez výhrad. Při skutečném odpuštění nesmí v našem srdci zůstat ani stopa ublíženosti a pocitu křivdy. V opačném případě nejde o odpuštění, ale o jakési racionální vyrovnání se s obtížnou situací, jakési nevědomé obelhávání sama sebe.

Kde беру jistotu, že jsem to právě já, komu bylo ublíženo, odkud vím, že jsem sám neublížil? Z rozumu? Z pýchy? Kdo mi řekl, že napřed musím vyndat třísku z oka svého bratra a teprve potom trám z vlastního oka? Nebo ho skutečně nepozoruji? Odpuštění není aktem našeho rozumu ani vůle. Jeho pramenem je láska. Láska, která podle slov sv. Pavla (Velepíseň lásky) nepočítá křivdy, to jest nepředpokládá a priori zlý úmysl, všechno přetrpí a nakonec je to ona, která jediná potvrzuje: kdo je schopen této lásky, ten se přiblížil Bohu. Jenom ve smyslu této lásky je odpuštění odpuštěním a jen ona nás dovede smířit s člověkem, který nám ublížil.

Odpuštění bez lidských *ale* není však jen závazkem vůči Bohu, který stejně odpouští nám. Je zároveň jediným, moudrým a sebezáchovným způsobem, jak se vyrovnat s nástrahami života, jak se vyhnout trápení a neklidu vlastního srdce, které nás, neléčeny, mohou postupně dovést k nedůvěře, zášti, nenávisti a zoufalství v opuštěnosti, daleko od Boha.

Smíření i odpuštění jsou aktem těžké lásky, jako jsou víra a skutky. Víra bez skutků, smíření bez odpuštění jsou plané a nevedou ke spáse. Milovat, to znamená odpustit, odpustit tak, jak odpouští Bůh a jak nás to učí Kristus.

To je i poselství Kristova kříže, velikonočního tajemství, cesta k očistění srdce v této postní době.

J. J. Outrata

Jednota?

Navštívila jsem se svou kamarádkou bohoslužbu u P. M. Sněžné, zrovna v týdně modliteb za jednotu křesťanů. Kněz měl kázání o jednotě. Když jsme pak zpívali Beránku Boží, tak někteří lidé stáli a jiní zas klečeli. Kamarádka ke mně naklonila a šeptla: „To je taky nejednota!“ Tak jak to tedy je? *Markéta S.*

Pastorace a psychoterapie

Pastorace je péče o lidskou duši z hlediska Písma svatého, z hlediska Božího, a to ať už lidé žijí podle Písma či nikoliv. Předpokladem je tedy poznání pravdy o Bohu i člověku. Bez tohoto daru od Pána je pastorační péče nemožná.

Když si pro názornost představíme vnitřní život člověka jako dům, tak v prvním patře je vše, co si člověk uvědomuje, o čem ví, co prožívá a co je schopen nahlédnout. Jsou tam ale i prožitky plynoucí z duchovních výšin, jakoby od oblasti, kde má dům střechu, tedy z duchovního rozměru člověka, z jeho vztahu s Bohem, s Eucharistií, z života podle Písma. Do patra zasahují i prožitky ze sklepení, kde jsou uloženy zkušenosti se sebou, s druhými, mnohá zranění, bolesti a zkraslené pohledy na sebe i na druhé. A i ty zasahují velmi houževnatě do prožívání i pohledu na Boha. Pastýř je pak ten, jehož doménou je práce na půdě, ano i samo nebe nad střechou, které přináší do své práce v prvním patře, kde se nacházejí jeho ovečky o něž se stará. V prvním patře se ovšem po boku opečovávaného člověka může nacházet také psychoterapeut, což je odborně vzdělaný člověk, jehož hlavní práce je ve sklepě, ale zároveň i v prvním patře, kde pomáhá řešit mnohá lidská trápení jako jsou úzkosti, deprese, pocity méněcennosti, selhávání v mezilidských vztazích a mnoho dalších poruch. Z toho co jsme řekli plyne, že lékař operatér, který po náročné operaci vrací člověka zpět do života není o nic důležitější než lékař, který jej vyléčí z deprese (a tím lékařem je psychoterapeut nebo psychiatr).

Díky psychoterapeutovi lze porozumět svým emocím a svým postojům v jejich hloubce, protože nás zaměřuje ke kořenům našich potíží přes sebepoznání, a také nás vede od sebe k druhým lidem a k Bohu. Pastorace naopak obrací pozornost člověka k Bohu – „miluj svého Boha“, skrze Boha pak k druhému člověku „miluj svého bližního“ a nakonec k sobě samému „jako sebe samého“. Tedy vyjádřeno pohybem, psychoterapie vede člověka nejdříve k sobě, skrze sebe pak k druhým a následně k Bohu. Pohyb pastorační péče jde opačně, nejdříve ukazuje k Bohu, pak k bližním a nakonec i k sobě.

Jak pastorační péče, tak psychoterapie musí zahrnovat dopředu blíže neurčitelné množství rozhovorů mezi pastoračním pracovníkem a člověkem, kterému je péče poskytována nebo mezi psychoterapeutem a klientem (pacientem). Rozdíl mezi pastorační a psychoterapií je také v hloubce takových rozhovorů. Jedna pacientka se vyjádřila docela výstižně, když měla tuto dvojí péči srovnat, že kněz jí sice řekl, že ji Bůh miluje, že s ní cítí a že jí odpustil všechny hříchy, ze kterých se vyznala, ale teprve psychoterapeut jí vysvětlil, že také záleží na tom, zda má ráda sama sebe, zda umí láskyplně zacházet i sama se sebou a jestli odpustila i sama sobě. Věřící člověk se pochopitelně neopírá jen o svého terapeuta. Má především a navíc Boží náruč. Jít do hloubky ve

svém prožívání přesto vyžaduje velkou odvahu i odbornou pomoc. To, že se člověk – pacient může opřít o Boží sílu a Jeho milosrdenství, ho může nést a unést po celý život, ale přesto rovněž může potřebovat svého terapeuta. Rozhodně však ne v takové míře jako člověk nevěřící, který ani jinou možnost než pomoc psychoterapeuta nemá..

Avšak i věřící člověk může potřebovat přinejmenším silné pastorační vedení, zvláště, když se chce věnovat pastoraaci sám. Jeden student pastoraace např. vyjádřil přesvědčení, že si není jist, zda už vůbec kdy komu v životě pomohl, a to proto, že je pro něj rozhodující vědět, jak se na jeho službu dívá Bůh, což je pro něj zcela zásadní a zároveň ne tak snadno zjistitelné. Z toho vyplývá, že dotyčný student se pravděpodobně zatím nedívá na konkrétního člověka, kterému má pomoci, ba že se zřejmě sám bojí být plně člověkem, používat své oči, svůj rozum, sebe sama. Zkrátka, že ve snaze vidět Božíma očima přestává či ještě nezačal používat i své vlastní oči. Kromě dívání se, protože mnoho příznaků je na lidech vidět, ovšem pomáhá i ochota ptát se. Hodně se ptát a hledat signály, které nám ukáží, jak na tom ten který konkrétní člověk je. Pastoraace např. bude nejspíš selhávat u lidí, kteří trpí tak velkou mírou obtíží, že až ztrácí kontakt s realitou, kdy ochromeni strachem raději zůstávají doma a nikam nechodí, kdy na přátelská doporučení, povzbuzení a jakoukoliv radu nereagují. Pro lidi s nápadnou intenzitou potíží je pak rozhodně vhodné doporučit psychoterapii. Psychoterapeutická pomoc je nutná ve všech případech, kdy pastorační úsilí stojí na místě nebo se problém naopak zhoršuje, nebo když se objeví potřeba jít do hloubky prožívání, nebo když si člověk nerozumí a bojí se sám sebe, nebo když v něm zůstává otevřená nedořešená rána (např. při manželské nevěře, tragické ztrátě blízkých osob apod.), nebo když pastorační pracovník nemá dostatečné znalosti, nebo když se nedaří kontakt s konkrétním člověkem (např. onen člověk vyvolává v pastoračním pracovníkovi přílišný hněv, či naopak nezdravě silný soucit apod.), nebo když je zcela vyčerpán (tzv. vyhořel) sám.

Nezapomeňme ale nikdy na to, že opravdovým pastýřem je Pán Ježíš, že všechno nespočívá na ramenech jakéhokoliv člověka, že jsme všichni závislí především na Ježíši Kristu. On má zodpovědnost za lidi, jen On nese tíži každé služby i obtíží, jen On dává za nás svůj život. My se můžeme sice se svou nedostatečností a slabostí vydat Jeho cestou a činit k čemu nás uschnou, ale nesmíme si (ani druhým) nakládat břemena, která nejsou pro nás (nebo pro druhé) určena (viz Mt 23, 3+4).

zpracovala Eva Petrusová

Článek byl inspirován záznamem přednášky klinické psycholožky PhDr. D. Krausové "Hranice mezi pastoraací a psychoterapií" přednesené na pastoraální konferenci kazatelů Církve bratrské v roce 2000 a osobními zkušenostmi. E. P.

Byli jsme v divadle

Časem padne ve farním společenství návrh: co kdybychom zase jednou šli společně do divadla? Návrh se většinou bez dlouhého rozhodování ujme, protože společná návštěva divadla, jako každá jiná činnost, na které se podílíme společně, je vždycky cennější právě o ten rozměr vzájemného sdílení.

Tentokrát nás zaujala informace ze Sněženky o hře „Miriam“ (současné české autorky Lenky Lagronové), která je na repertoáru divadla Komédie. Před lety jsme společně shlédli od téže autorky hru „Terezka“ s Lucií Trmíkovou v hlavní roli, režírovanou Janem Nebeským. Tehdy jsme byli okouzleni, jak nám autorka, režisér i hlavní představitelka nezapomenutelným způsobem přiblížili duševní krásu a čistotu svaté Terezie z Lisieux. Představení se dočkalo mimořádného ohlasu. Za uvedení hry byla v roce 1997 divadlu udělena Cena Alfréda Radoka a Lucie Trmíková, představitelka titulní role, získala tutéž cenu za ženský herecký výkon.

Možná i proto, že se na „Miriam“ podílí trojice stejných umělců, padla volba právě na tuto hru. Tentokrátě však jejím prostřednictvím nahlížíme do života našich dvou současnic, které se perou, podobně jako my, nejen s realitou vnějšího života, ale i se svým duševním rozpoložením. Prožíváme s nimi zmatky, strachy a úzkosti, které s sebou současný svět přináší, ale také drobné radosti všedního dne, radost, kterou přináší vzájemné sdílení se, hlavně však tolik potřebnou naději, kterou přináší život z víry.

Divadlo Komédie nabízí svým návštěvníkům možnost posedět s přáteli, a při šálku kávy či skleničce vína ještě chvíli setrvat v příběhu a porozjímat o tom, co si vlastně z představení odnášíme domů. Mnoho z nás spěchalo za svými povinnostmi, ale ti, kteří mohli zůstat, určitě nelitovali. Nabídnutý čas ke společnému posezení jsme využili k tomu, abychom se podělili o své dojmy a zážitky z představení. Mnozí neskrývali své rozpaky, nepodařilo se jim poselství hry okamžitě rozkrýt možná nejspíš proto, že se jen obtížně dokázali vžít do poněkud zvláštní životní situace obou hrdinek. Potřebovali se ujistit, zda nejsou s tímto pocitem osamocení. Všichni jsem však nějak tušili, že se tu jedná o velmi niternou výpověď autorky, Lenky Lagronové, o způsob jejího vyjádření hledání podstaty a naplnění smyslu bytí. Ačkoliv všichni většinou ocenili skvělé herecké výkony, je možné, že k lepšímu pochopení hry by bylo lepší, kdyby obě role hrály méně zkušené, mladé dívky a ne zralé a vyrovnaně působící ženy.

Ale buďme vděční za každou příležitost k zamyšlení, a je-li to zamyšlení společné, pak dvojnásob! Až půjdeme příště společně do divadla, to alespoň v počtu 25 jako tentokrát, a bude to pravděpodobně někdy na podzim, tak se nebojte přihlásit, určitě bude místo i pro Vás.

Hana Outratová

MYŠLENKY

Meditační Myšlenky Moudrých

1. Naše odpouštění je nedokonalé, polovičaté, podmiňující. A přece snažení se odpouštět nám dává naději, že Bůh odpustí i nám.
2. Nikdy nevíš, jak těžké je břímě, které neneš (africké přísloví.)
3. Udělejme analýzu své lítosti, zda se podobá lítosti Petrově nebo Jidášově. Je to tak důležité jako rozdíl mezi osudem jednoho a druhého.
4. Ježíš byl ukřižován za branami Jeruzaléma, možná kvůli těm, kteří dnes žijí za branami církve.
5. Je dokonáno – a naše nedokonalost už na tom nic nemůže změnit.

Otázka dne: Víte, že dobré pokání záleží spíše v proměně srdce, nežli v trýznění těla?

Úmysl dne: Dnes vypnu automatického pilota a svůj let budu řídit sám. V ukřižovaném Kristu učinil Bůh sám sebe služebníkem a sluhou svých odpadlých a hříšných lidských dětí. Kristus nezemřel za "něco", nezemřel za pokrok, za lepší světový řád, nezemřel ani za vlast – zemřel za lidi, za to, aby člověk, nový člověk víry mohl žít. Prosíme tě, Pane, za všechny ponižované a zneužívané lidi – ať se jim brzy dostane vysvobození z jejich trápení. Prosíme tě za pokoj, spravedlnost a chléb pro všecken lid.

Random Thoughts

When He was on the cross, you were on His mind. The cross of Christ - the crossroads to heaven or hell.

Když On byl na kříži, ty jsi byl v Jeho mysli. Kristův kříž – křižovatka cest do nebe nebo do pekla.

Aprílový čtyřlístek

1. S chytrým se dá dohodnout na všem, i na blbostech. Obráceně to ale neplatí!
2. Bůh tě nepřátel nezbaví – ale je zase nezbaví tebe.
3. Křesťan nemá svým bližním čistit boty, ale umývat nohy.
4. Neste pokojně svůj kříž, ale neproste o něj. (Podle P. Kosorina)

MUDr. Max Kašparů

Dospělí žijí často jako malé děti. Hrají si na křesťany a odmítají poznání evangelia. Hrají si na vzdělance, ale čtou jen časopisy v čekárně u zubaře. V životě je možné hrát, ale ve hrách nelze žít.

Myšlenky vybírá a zasílá Charles Tvrzník

DUBEN

Nazdárek, děti, víte, co nás čeká v dubnu? Teplé počasí vám úplně slíbit nemohu, ale slíbím vám Velikonoce! Můžete se jít v noci podívat do kostela, stojí to za to- na Bílou sobotu 15. dubna. Anebo můžete do průvodu s kočičkami na Květnou neděli. Kromě Velikonoc slaví svátek spousta světců, někteří jsou na obrázcích.

VELIKONOCE

Jsou oslavou zmrtvýchvstání Krista po jeho ukřižování. Noc, kdy Kristus vstal z mrtvých, se začala označovat jako Velká noc, noc největšího tajemství - odtud název velikonoce. Tento křesťanský svátek navázal na významný den židovského kalendáře, tzv. pesach, jenž byl památkou vysvobození Židů z egyptského zajetí. Jako důležitý svátek je vnímali i nekřesťané, pro naše předky znamenalo toto období konec zimy a příchod nového léta. Je to doba radosti, ke které patří velikonoční vajíčka, pečení beránci, veselá jarní výzdoba i koledníci s pomlázkami.

23. dubna - sv. Vojtěch
pražský biskup a zakladatel břevnovského kláštera. Roku 997 byl zavražděn, když putoval do Pruska, aby tam kázal lidem o Bohu.

24. dubna - sv. Jiří
Byl římský plukovník. Vypráví se, že zachránil město od zlého draka a vysvobodil královskou dceru. Proto je uctíván jako patron vojáků a rytířů.

25. dubna - sv. Marek
Doprovázel apoštoly Petra a Pavla a zapisoval události Ježíšova života, které si můžeme přečíst v evangeliu svatého Marka. Zemřel v Egyptě

- Viš, kde je v Praze Břevnovský klášter? Možná, že bys tam mohl jít s rodiči na procházku
- Znáš nějakou pohádku, kde statečný rytíř zachrání princeznu před zlým drakem?
- Spočítej, kolik najdeš v rámečku různých brouků, a kolik tam přiletělo motýlů

Stránku připravují Jana Štěpančíková a Alenka Brožová, obrázky kreslí Klárka Brožová a Editka Brožová

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny:	7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle:	9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00
denně:	17:25 modlitba růžence (v postě v Pá a Ne v 17:15 křížová cesta)
čtvrtek:	19-20 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Duben 2006

4. 4.	Út	19:00	Pracovní setkání farnosti – otevřeně	Klub
5. 4.	St	19:00	Afghánistánem provází cestovatel M. Mykiska (Střed na okraji)	Klub
		19:10	Katecheze pro dospělé (sraz před farou, dále každou středu)	
6. 4.	Čt	19:00	Postní zastavení s Legendou Tři stromy (Střed na okraji)	Klub
8. 4.	So		Farní výlet (sraz 9:25 na vlakovém nádraží Smíchov)	
9. 4.	Ne	9:30	Květná neděle – svěcení ratolestí v ambitu kláštera, průvod do kostela, mše svatá	
		15:00	Křížová cesta na Petříně (sraz u 1. zastavení)	Petřín
		11-12	Prodej křesťanských knih	Klub
11. 4.	Út	18:00	Kající bohoslužba	
13. 4.	Čt	18:00	Mše na památku Večeře Páně	
		19:19	Setkání na Zelený čtvrtek	Klub
14. 4.	Pá		Velký pátek – velkopáteční sbírka na Svatou zemi	
		15:00	Křížová cesta	
		16:00	Památka umučení Páně, Velkopáteční obřady	
15. 4.	So	20:00	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, Velikonoční vigilie	
16. 4.	Ne		Neděle Zmrtvýchvstání Páně	
			mše svaté v 9:00, 10:15, 11:30, 18:00	
17. 4.	Po		Velikonoční pondělí, mše svaté v 9:00, 11:30, 18:00	
19. 4.	St	8:00	Připomínka 14ti umučených bratří	
		14:30	Přednáška s videoprojekcí: Švýcarsko (UKŽ)	Klub
		18:30	Večery ve středu, program nejen pro mládež (ACDM)	Klub
24. 4.	Po	19:15	Benefiční koncert členů Státní opery Praha (pro dětskou onkologii)	Klub
		18:00	Mystagogie	
25. 4.	Út	19:19	Křesťan a volby, beseda s M. Koronthályovou	Klub

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz

úřední hodiny: Po 14–17:30, Út 9–11:30, Čt 14–15:30, Pá 9–11:30

Aktuální informace najdete na internetových stránkách www.pms.ofm.cz.

Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz. Nad dubnovou Sněžankou se sešli br. Filip, B. Harmáčková, L. a F. Jirsovi, M. Kotland, H. a J. Outratovi, Ž. Ludvíková. Uzávěrka květnového čísla je 17. 4. 2006. Náklady na vytištění jednoho čísla jsou 8,- Kč. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.